

[Knud Hansen.]

med et ret betydeligt Underskud. Dette Spørgsmaal er jo ikke nyt her i Rigsdagen, jeg har beskæftiget mig med det ved adskillige Lejligheder, og der har været rettet Henvendelser til Regering og Rigsdag fra forskellige Baner, uden at der dog er naaet en tilfredsstillende Ordning af disse Forhold.

Naar Staten har Part i Anlægget og Part i hele Ledelsen, i Forhold til den Del, den har i Anlægget, i Bestyrelsen, paa Generalforsamlingen, naar Staten altsaa gør sin Indflydelse gældende paa, hvad man i det hele taget maa foretage sig fra disse Privatbaners Side, saa mener jeg ogsaa, det maa være Statens Pligt at deltage i et eventuelt Underskud i Forhold til den Andel, Staten har i Anlægget.

Naar nu imidlertid Statsbanerne giver et saa stort Underskud, at der ikke blot intet er til Forrentning og til Afdrag, men at der tillige er et rent driftsmæssigt Underskud, ligger det naturligvis i, at en Del af Statsbanerne kører med et betydeligt Underskud. Der er ingen Tvivl om, at en stor Del af vore Statsbaner, navnlig Hovedlinierne og de Linier, der gaar gennem stærkt bebyggede Egne, svarer sig godt.

Der har tidligere her fra Rigsdagens Side været rettet Anmodning til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, om man ikke kunde faa en Redegørelse for, hvilke Baner der giver Underskud, og hvor stort Underskud de forskellige Baner, der giver Underskud, giver. Det har man ikke hidtil kunnet faa, men det er jo udenfor al Tvivl, at de Baner, der gaar i tyndt befolkede Egne, maa give Underskud, og at det er dem, der bevirker, at Statsbanerne har saa stort et Underskud, som de nu har.

De, der er saa heldige at bo i Egne, hvor man har Statsbaner, er jo i hvert Tilfælde fri for at betale mere til Underskuddet, end hvad de skal betale gennem deres Skatter. Anderledes er det med de Egne, der har Privatbaner, der ikke kan bære sig; de maa foruden at være med til gennem deres Skatter at bære Underskuddet for de underskudgivende Statsbaner desuden betale Underskuddet ved deres egne Baner. Jeg kan saaledes nævne en Bane som Kolding—Egtved-Banen; siden

den begyndte at give Underskud, har Kommunerne maattet udrede omkring 700 000 Kr. for at opretholde den.

Saa kan man jo sige, og det er vel Ministeren tilbøjelig til at sige: hvorfor opretholder man denne Bane? hvorfor nedlægger man den ikke? det kunde man jo gøre. Men naar Befolkningen har udredet saa store Beløb til Dækning af denne Banes Underskud, er det jo kun et Bevis paa, at man sætter Pris paa at bevare den, og Staten har vel heller ikke endnu begyndt at nedlægge de Baner, der giver Underskud — for øvrigt vilde jeg mene, at der vist ikke vilde ske nogen Skade, hvis man nedlagde f. Eks. en Bane som den, der gaar fra Padborg til Tørsbøl; der er to Stationer, og den ene af disse ligger lige tæt ved Padborg og er ganske overflødig; der er altsaa i Virkeligheden kun een Station, der har nogen Betydning paa den Bane. Af langt større Betydning synes jeg det vilde være, om man vilde bygge den Bane, som den i sin Tid nedsatte sønderjydske Jernbanekommission foreslog, nemlig en Bane fra Aabenraa til Avnbøl, saa der kunde komme en direkte Forbindelse mellem Rødekro og Sønderborg.

Det er imidlertid et Spørgsmaal, jeg ikke her skal komme nærmere ind paa; jeg vilde kun henlede Opmærksomheden paa, at jeg synes, der sker de Egne, der har Privatbaner, en stor Uretfærdighed. Lad mig nævne Baner som Troldhede—Vejen—Kolding-Banen, Vejle—Grindsted-Banen, Varde—Grindsted-Banen, Baner, der alle giver Underskud; de gaar igennem meget tyndt befolkede Egne, og de har selvfølgelig stor Betydning for Ophjælpingen af disse Egne, hvor der ogsaa sker en stadig Befolkningstilvækst, ikke mindst som Følge af, at de har disse Baner; men det er urimeligt, at Beboerne i disse Egne skal betale disse Baners Underskud, medens f. Eks. de, der bor ved Funder—Bramminge-Banen, som ogsaa gaar gennem et magert Opland og tyndt befolkede Egne, ikke skal betale noget særligt ud over deres Skatter til at dække, hvad Banen eventuelt maatte give i Underskud.

Men hvis Staten skulde deltage i Underskuddet for de Baner, som Staten har været med til at anlægge, bliver Spørgsmaalet jo, om ikke det bliver saa uover-